

XXIX.

Betræknings

over

Forflag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

(Ufgiven af Landstingets Udvalg den 24de April 1882).

Den Forandring i Beskatningsmaaden, som det foreliggende Forflag gaar ud paa at gennemføre, er Overgang fra Karrums- til Udbyttebeskatning.

I Samlingen 1871 blev der af Regjeringen forelagt et Lovforslag, hvorefter den sidstnævnte Beskatningsmaade skulde indføres, dog kun som Alternativ ved Siden af Karrumsbeskatningen; men Udvalget er enigt med Finansministeriet i, at en saadan forfat Bevarelse af to forskjellige Skattesystemer vilde virke høist uheldig, og under Forudsætning af, at man overhovedet finder Udbyttebeskatningens Indførelse ønskelig, gaa vi derfor ogsaa ud fra, at den bør indføres som obligatorisk, hvorhos vi tillige finde, at der i Lovforslaget er levet en passende Frist til Forberedelse af dens Indførelse som saadan, naar den er bestemt til at skulle ske fra 1ste April 1890.

Det i 1871 forelagte Lovforslag, der iøvrigt i det Hele var stemmende med det nærværende, vedtoges, som i Motiverne bemærket, af Folkethinget, men af Landstinget kun med en Hovedforandring i Henseende til Spiritusmaalerens Anvendelse, i Særdeleshed paa Grund af, at man nærede Tvivl om dens Paalidelighed. Et Mindretal af Udvalget (Vrajsch og Kammerkov) er ogsaa fremdeles af den Ansættelse, at Udbyttebeskatningen ikke bør indføres, forinden den Spiritusmaaler, der tænkes bragt i Anvendelse, er bleven underkastet en fuldstændig nøjagtig Prøvelse af Sægtindbige, af hvilken Prøvelse det maatte fremgaa, at Apparatet ikke ved Anvendelse

af forskjellige Fremgangsmaader under Benyttelsen kan bringes til at udvise høist forskjellige Resultater. Udvalgets Flertal er derimod af den Overbevisning, at de mangfoldige fortsatte Forsøg med Spiritusmaaleren, hvorom Motiverne give Vidnesbyrd, og de fremkomne vægtige Udtalelser om dens Brugelighed, blandt hvilke vi særlig henlede Opmærksomheden paa den som Bilag trykte Skrivelse, have viist, at Frygten for dens Upaalidelighed er ubesøiet; og da den tidligere fremførte Hovedindvending mod den nye Beskatnings Indførelse derved er bortfalden, kan Flertallet ikke andet end allerede nu tilraade Thinget principielt at bifalde den foreslaaede Forandring i Beskatningsmaaden.

Karrumsbeskatningen er nemlig utilfredsstillende fra et finansielt Synspunkt, da den lægger en Afgift, der, „Krigsskatten“ iberegnet, for Liden udgjør 2 Kr., paa hver Lønne Karrum, uden Hensyn til Spritmængden, som indvindes deraf; men denne Mængde har ifølge Erfaringens Vidnesbyrd stadig været voksende, saa at den Ansættelse deraf, som den gjældende Lov af 7de Februar 1851 gif ud fra, nemlig til 16 Potter à 8 Gr. pr. Lønne Karrum, efter hvad de Lovforslaget ledsagende Oversigter vise, nu er langt overstreden, hvorfor den i det foreliggende Lovforslag er forhøjet til 28 Potter à 8 Gr. Paa denne Maade har Staten imidlertid langtfra opnaaet den paaregneede Indtægt af hver Pot Spiritus, og Størrelsen af det aarlige Tab, som den derved alt i en Mærceff har lidt, vil bedst blive indlysende af Motivernes Bemærkning om, at der i Mæret 1879 er blevet betalt